

De foreslåede regler, om at al grundværdistigning, der indtræder efter 1. september 1956, uden nogen reduktion belægges med en afgift på 4 pct., er i overensstemmelse med, hvad der i grundskylds-kommissionens betænkning foreslås som gældende for den fremtidige grundværdistigning.

Ved forslaget § 11 (ad § 58) er der sket en realitetsændring af reglen i 1950-lovens § 9 om ansættelse af værditab for bygninger m. v. som følge af konstateret grundstigning og om dette værditabs afkortning i den afgiftspligtige grundstigning. Der tilsigtes herved dels en tydelig afgrænsning af de tilfælde, hvor værditabsansættelse skal ske, dels en ordning, der sikrer, at et ansat værditab i videst muligt omfang kommer ejeren tilgode.

De særlige regler i 1950-lovens § 13, stk. 1—3, og § 14 om adgangen til i anledning af påtænkt salg eller sket salg at få foretaget vurdering og beregning af afgiftspligtig grundstigning dels for selvstændigt vurderede ejendomme (§ 13, stk. 1), dels for udstykkede arealer (§ 13, stk. 2 og 3), såvel i forbindelse med som udenfor de almindelige vurderinger og årsomvurderingerne, er udgået som særlige bestemmelser i forslaget. Der er dog ikke herved sket nogen realitetsændring, idet reglerne er indføjet i loven af 23. juni 1956, §§ 2, 4 og 8 og i forslaget § 11 (ad § 62).

Den i 1950-lovens § 15, stk. 5, indeholdte regel om adgang for en ejer til at få en uforbindende erklæring fra vurderingsrådet om grundværdien for opmålte, men endnu ikke særskilt matrikulerede arealer under salg, er ikke medtaget i forslaget. Motiveringen herfor er dels, at bestemmelsen stiller vurderingsrådet overfor yderst vanskelige opgaver, dels at de pågældende erklæringer i mange tilfælde ikke vil være fyldestgørende for ejeren som grundlag for en beregning af, hvilken afgiftspligtig grundstigning der vil opstå for det pågældende areal ved en senere udstykningsvurdering, hvorfor erklæringerne kan befrygtes at ville virke mod deres hensigt. Iøvrigt har bestemmelsen, efter hvad der er bragt i erfaring, kun meget sjældent være bragt i anvendelse.

Med hensyn til de realitetsændringer, som det foreliggende lovforslag iøvrigt indeholder, skal fremhæves lovforslagets § 11 (ad afsnit III), hvorefter påligning af ejendomsskyld til staten fremtidigt ikke skal finde sted, medens den ejendomsskyld, der hviler på ejendommene for året 1956 fikseres, dog således, at det fikserede afgiftsbeløb nedskrives med 10 pct. ved den 12. alm. vurdering og ved hver senere almindelig vurdering. I forbindelse hermed foreslås det, at der ved fikseringen bortses fra fritagelser for ejendomsskyld til staten

(og/eller den fælleskommunale udligningsfond), således at den fikserede ejendomsskyld fastsættes til den ejendomsskyld, der ville have påhvilet ejendommen på tidspunktet for fikseringen, såfremt fritaget for ejendomsskyld til staten (og/eller den fælleskommunale udligningsfond), jfr. § 11 (ad § 71). Disse regler vil medføre, at enhver værdistigning, der giver sig udslag i forskelsværdien (forskellen mellem vurderingssummen for hele ejendommen og grundværdien), vil være fritaget for ejendomsskyld, hvad enten stigningen skyldes opførelse af nye bygninger eller forbedring af bestående bygninger eller stigning i bygningernes værdi. For tilfælde, hvor der af særlige grunde finder nedgang i forskelsværdien (bygningens værdien) sted, og hvor nedgangen ikke er af forbigående karakter, er der givet regler i lovforslaget, jfr. § 11 (ad §§ 72—74), hvorefter en særlig nedsættelse af ejendomsskylden for pågældende ejendom kan finde sted. Udover de her nævnte tilfælde har man ikke ment, at der er tilstrækkelig trang til en regel om nedsættelse af ejendomsskylden på grund af nedgang af forskelsværdien.

Praktiseringen af en sådan mere almindelig nedsættelse af ejendomsskylden på grund af nedgang i forskelsværdien ville også medføre overordentlig store administrative vanskeligheder, idet en regel herom måtte gå ud på, at nedsættelsen af ejendomsskylden for hver enkelt ejendom skulle sættes i forhold til nedgangen i forskelsværdien for samme ejendom bortset fra nytillført forskelsværdi. Skulle en almindelig værdinedgang sætte ind og være af et sådant omfang, at en almindelig nedsættelse af ejendomsskylden af den grund måtte anses for ønskelig, bør en sådan generel ekstraordinær nedsættelse af ejendomsskylden formentlig gennemføres ved særlig lov, der kan fastsætte nedsættelse af ejendomsskylden for samtlige ejendomme eller for grupper af ejendomme med samme procent.

Endelig skal der med hensyn til de i § 11 (ad afsnit II A (§§ 49 og 50) og afsnit III (§§ 76 og 77)) foreslåede regler for fritagelse for ejendomsskyld og grundskyld til staten gøres nedenstående almindelige bemærkninger.

De nugældende regler om fritagelse for ejendomsskyld og grundskyld findes i hovedsagen i § 8 i loven af 7. august 1922, idet denne paragraf indeholder reglerne såvel for lovmæssig fritagelse som for bevillingsmæssig fritagelse. Ejendommelig for visse af reglerne om lovmæssig fritagelse er bestemmelsen om, at finansministeren i tvivlstilfælde afgør, om fritagelse kan tilstås. I nærværende forslag sondres der skarpt mellem lovmæssige og bevil-